

dalje kakor do 3 leta, ker ponehava nesnost in kokoš ne plača več prehrane. S 110 do 120 jajčki nam plača kokoš vse stroške krme. Kar znese preko tega števila jajčk, lahko računamo kot dobiček. Prišteti je temu še izkupiček za kokoš samo.

Največji hasek nam dajo putke iz zgodnjih gnezd, ki so navadno dobre zimske jajčarice.

#### Kurnik.

Prostoren, zračen, suh, svetel in snažen mora biti. To je predpogoj za dobro uspevanje kuretine. Vzrok mnogih bolezni je zadohel, vlažen in nesnažen kurnik. Za sedenje je potrebno, da namestimo dovolj močne okrogle droge in sicer ne previsoke in ne drug nad drugim. Gnoj odstranimo redno, od časa do časa polijemo in odrgnemo droge in lesene del kurnika z vrelin lugom, da se s tem uniči mrčes. Vsaj enkrat na leto pa razkužimo kurnik z apnenim beležem, kateremu primešamo kraolin. Snaga v kurniku je eden glavnih pripomočkov k uspešni in dobičkanosti reji perutnine.

Kurnik ne sme biti v vročih poletnih mesecih soparen — v zimskem času pa tako hladen, da kuretina ozebe. Če perutnina nima iz kateregakoli vzroka pravega počitka in če prezeba, ne uspeva. Mrzel kurnik opazimo ali sicer zadostno zavarujemo pred mrazom. Kokoši, ki prezebavajo, ne neso.

Tudi pozimi morajo kokoši imeti zadosti velik pred vetrom zavarovan prostor, kjer se lahko gibajo in brskajo ter imajo priliko, da se kopljejo v pesku. V hudem mrazu in sneženem mežu pa putk ne spuščamo na prosto.

Kokošjereja je gospodinja vir lepih dohodkov. Predvsem pa je važno, da goje le čistokrvne živali dobre pasme in domače vzreje ter jim posveča potrebno paznjo, saj jo dobi bogato plačano.

**Gospodinjstvo-nadaljevalna šola v Obrežu.** Na tej šoli se je zaključil pouk dne 26. sveč. Ni bilo letos razstave, ker sta bili lansko leto

dve in ker so hoteli dekleta došle k zaključni prireditvi tudi pogostiti. Tega pa ne bi mogla — tako so povedala — če bi bila v učnih prostorih razstava. Imel sem srečo, da sem bil tudi jaz povabljen na zaključno slovesnost. Ob tej priliki sem se tako navdušil za kmetijsko in gospodinjstvo-nadaljevalno šolo, da moram o njih na vsak način nekaj napisati za »Gospodarja«. Saj še menda mnogi ne vedo, kaj se odrasla dekleta v teh šolah učijo. Voditeljica šole s. Vitoslava Hanželič je natančno poročala, kaj so delale 28 dni. Vršila sta se pravzaprav dva vzporedna tečaja z 12 gojenkami. Vsak je imel pouk 28 dni po 8 učnih ur. Kuhanje, gospodinjstvo, vrčarstvo, življoznanstvo, vzgojeslovje in še več tega — vsega si nisem mogel zapomniti — je poučevala s. Vitoslava Hanželič, šivanje, ročna dela itd. pa s. Liberija Plazar. Nauk o krščanskem življenju je poučeval središki kaplan g. A. Stakne v obeh tečajih skupno 26 ur. Vsi trije, ki so poučevali, zatrjujejo, da so dekleta z največjim zanimanjem sledila pouku. Večina deklet ni zamudila niti ure pouka, čeprav je bila pot dostikrat silno slaba. Zato tudi uspeh ni izostal, kar so pokazali nastopi deklet samih. Šest jih je nastopilo s tako sigurnostjo, da bi je ne pričakovali od kmetijskega dekleta. Vmes pa je prepevalo 24 mladih grl prelepe narodne pesmi. Zelo veliko so morale peti pri svojem delu v kuhinji in pri šivanju, da znajo tako dolgo vrsto pesmi. Razumel sem, zakaj so jo s takim veseljem mahale s svojimi cekri v šolo te velike šolarke. Tam v Obrežu je bilo pač prijetno, da menda nikjer več ne bo tako. Ob koncu so se gojenke zahvalile vsem, ki so jim pripomogli do te šole, nato so vse navzoče pogostile ter tako tudi praktično pokazale, kaj da znajo. Vsi navzoči, zlasti starši deklet, so bili z uspehi šole izredno zadovoljni. Videli so, kako dobro je bil porabljen čas, ko so hodila dekleta v šolo in rekli so, da hočejo dati še ostale hčerke v gospodinjstvo šolo, da se kaj naučijo. Kr. banska uprava, ki organizira in kmetijsko in gospodinjstvo-nadaljevalno šolstvo, s tem kmetiskemu stanu res mnogo koristi. O tem sem se enkrat do dobra pripril.

**Tinje na Pohorju.** Dne 15. februarja tega leta je bil zaključek gospodinjstvo-nadaljevalne šole v Tinju na Pohorju. Tečaj je trajal

čez tri meseca in se ga je udeleževalo 15 kmetijskih deklet do konca, vključno nekaterim besedam. Zaključek sam je bil zelo iskren in v veselje vsem, kakor dekletom, tako tudi gg. učiteljicam, ki so poučevale na tečaju. Za konec so dekleta priredila znano igro »Pri gospodju«, ki je pri ljudeh vzbujala ogromno poučnega smeha.

**Št. Peter pri Mariboru.** V nedeljo, dne 16. marca se zaključil trimesečni gospodinjstveni tečaj, ki ga vodijo tukajšnje šolske sestre. Sklep tečaja bo združen s razstavo ročnih del in kuharskih umetnosti naših mladih bodočih gospodinj.

\*

## Cene in sejmska poročila.

**Mariborsko sejmsko poročilo.** Na svinjski sejem dne 6. marca 1931 je bilo pripeljanih 189 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 125 do 135 Din, 7—9 tednov stari 180 do 250 Din, 3—4 mesece stari 280 do 350 Din, 5—7 mesecev star 400 do 500 Din, 8—10 mesecev stari 550 do 600 Din, 1 leto 900 do 1100 Din, 1 kg žive teže 8—9 Din, 1 kg mrtve teže 10—12 Din. Prodanih je bilo 49 komadov.

**Mariborski trg.** Na mariborski trg v soboto dne 7. marca 1931 so pripeljali šeparji na 104 vozeh 321 komadov zaklanih svinj, kmetje 1 voz sena in 4 slame. Svinjsko meso je bilo po 10 do 22 Din, slanina 13 do 17, seno 80 do 90, slama 50 do 55. Pšenica 2, ječmen 150, oves 125, koruza 150, ajda 125, ajdovo pšeno 450 do 5, prosa 175, fižol 150 do 2. Kokoš 30 do 45, piščanci 35 do 75, raca 30 do 75, gos 60 do 70, puran 50 do 70. Česen 15, čebula 250 do 3, jabolka 5 do 10, suhe slive 10 do 12, mleko 2 do 3, surovo maslo 32 do 36 Din, med 12 do 20.

\*

## Prisilno delo v ruskih lesovih.

V lesove pošilja sovjetska oblast na stotisoče ljudi iz števila »razrednih vragov«. Te so sklenili boljševiki pri korenini iztrgati iz komunistične ruske domovne. Zapreti nepokorno Rusijo

Ste naročeni na list

**NEDELJA**

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge poučne verske članke, razen tega pa resničen dogodiljaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbe za deca.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

prangerjem eno, siloviti Guzaj drugo, in vendar je sedaj zadoščeno obema!

#### Sejem na Hrvaškem.

Guzaju so bili kraji preko Sotle ravno tako tuji ter neznani, kakor n. pr. Amerika. Ker je služboval nekaj let v Dalmaciji, je znal hrvatski, a kje je bila Dalmacija in kje hrvatsko Zagorje! Uverjen je bil, da je hrvaški sosed v vsakem oziru daleč za Štajersko in baš radi tega si je obetal na tamošnjih sejmihi pred nastopom zime prav obilno denarno ter blagovno žetev. Navajen je bil uspehov in niti na misel mu ni prišlo, da bi mu znalo tu in tam vendar le spodleteti. Stavljal je preveč upanja vase in liki jeklo trdno svojo organizacijo ter podcenjeval Hrvate. Po izpraševanju ter temeljitem posvetovanju s tovariši se je odločil, da se bo lotil velikega sejma v Deseniču na godovni dan sv. Terezije 15. oktobra. Desenič ni daleč od meje in ima s slovensko sosedo zelo ugodno cestno zvezo preko Sotle pri Miljani na Imeno, Podčetrtke in v Olimske šu-

me, kjer se je razprostiralo Guzajevo kraljestvo. Vsi guzajci so bili za to, da se ponovi na hrvatskem sejmu način žepne tatvine ter drznega trgovanja denarja kar iz rok, kakor se jim je tako zlahka posrečilo ter sijajno obneslo na svetogorskem sejmišču. Na Terezijevo v Deseniču ni bilo treba storiti nič drugega, nego izvesti še enkrat že posrečeno žeparsko ter roparsko vajo. Tatovi ter roparji bodo šli peš preko Sotle in po cesti kar naravnost na deseniško sejmišče; glavari jim bo sledil na koleslju do krčme pred Deseničem in bo prišel nadzirat tolovaško delo k nogam, ko bo barantija na vrhuncu krog desete ure predpoldne. Dan pohoda je bil določen na 15. oktober zgodaj zjutraj. Guzajci kot mešetarji z leskovkami v rokah, glavari v ulogi štajerskega prekupca, ki govori kot večletni mejaš, tudi zagorščino.

Po dogovoru je izpregel Guzaj v gostilni pri muzikantih Juračkih pred tolikokrat opevanim in zgodovinsko opisanim deseniškim gradom, katerega nazivajo Zagorci »Naš Tabor«. Grad je